

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

طَسَمَ ١ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا

طَسَمَ * اينست آیات كتاب مبین * شاید کنی هلاك نفستراکه نمی

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٣ إِنَّ نَسْأَانَزِلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

شوند مؤمنان * اگر خواهيم کنیم نازل بر آنها از سماء نشانه باز شود خم

اعْتَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ^④ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ

گردنهایشان با آن خمود * و نیاید برایشان کدام ذکری از رحمان

مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ^⑤ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسِيَاَتِهِمْ ائْتُوا

جدیداً إلا باشند از آن اعراض کنندگان * کردند تکذیب پس میآید برایشان احوال

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ^⑥ اُولَئِكَ يَرْوُّوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمَا اَنْبَتْنَا

آنچه بودند بر آن استهزاء کنندگان * آیا چرا نمی نگرند به زمین چقدر نبات رویانندیم

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

آنجا از کل زوج های کریم * یقیناً در اینست نشانه. و نیستند اکثر آنها

مُؤْمِنِينَ ۙ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۙ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ

مؤمنان * و یقیناً رب تو، اوست عزیز رحیم * و وقتی ندا کرد رب تو

مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۙ قَوْمِ فِرْعَوْنَ ۙ أَلَا يَتَّقُونَ ۙ

موسی را که برو بقوم ظالم، * قوم فرعون. آیا نمیکنند تقوا *

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ^{١٢} وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا

گفت ربم من دارم خوف که کنند تکذیبم. * و میشود ضیق سینه ام و ندارد

يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأُرْسِلُ إِلَى هَارُونَ^{١٣} وَلَهُمْ عَلَى ذُنُوبِهِمْ فَأَخَافُ

فساحت لسانم بکن ارسال پی هارون * و دارند بر من جرمی پس دارم خوف

أَنْ يَقْتُلُونِ^{١٤} قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ^{١٥}

که کنند قتل * گفت هرگز! بروید با آیات ما یقیناً ما با شمائیم، سامعین *

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{١٦} أَنْ أَرْسِلُ

بروید بفرعون بگوئید ما ئیم رسول رب العالمیان * بکن ارسال

مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ^{١٧} قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ

با ما بنی اسرائیل را. * گفت آیا نکردیم پرورش ترا نزد خود ولیدی و بسر بردی

فِينَا مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ^{١٨} وَفَعَلْتَ فَعْلَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ

نزدما از عمرت سالها * و فعل کردی فعل خود را که فعل کردی و

أَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ۝١٩ قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝٢٠

توئی از ناسپاسان * گفت فعل کردم برآن وقتی که بودم از گمراهان *

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي

کردم فرار از شما چون خوف داشتم از شما پس هبه داد بمن ربم حکمی و ساخت مرا

مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٢١ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي

از جملهٔ مرسلین * و اینست نعمتی، منت نهی آنرا بر من که غلام کردی بنی

إِسْرَائِيلَ ۲۲ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۲۳ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ

اسرائیل را. * گفت فرعون و چیست رب العالمین * گفت رب سماوات

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۲۴ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ

و زمین و ما بین آنها. اگر هستید یقین کنندگان * گفت به کسان ماحولش

أَلَا تَسْتَبْعُونَ ۲۵ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولَى ۲۶ قَالَ

آیا نمی شنوید؟ * گفت رب شما و رب آبا شما، مردمان اولیه * گفت

إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ

یقیناً رسول شما که شده ارسال بشما مجنون است * گفت رب مشرق

وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَيْنِ اتَّخَذَتْ

و مغرب و ما بین آنها. اگر هستید تعقل کنندگان * گفت اگر بگیری

إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْجُئِكَ

الہ غیر من می سازم ترا از زندانیان * گفت باآنکه آورده ام برایت

بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٣٢﴾

شیء مبین * گفت بیار آنرا اگر هستی از صادقان *

فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾ وَنَزَعَهَا مِنْ يَدِهِ فَادَّأ

انداخت عصای خود را پس آن بود ثعبان مبین * و نزع کرد دستش را پس آن

هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِیْنَ ﴿٣٤﴾ قَالَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنَّ هٰذَا سِحْرٌ

بود سفید برای ناظرین * گفت بملاء ماحولش یقیناً اینست ساحر

عَلِيمٌ ۳۴ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۳۵ فَمَاذَا

علیم * دارد اراده که کند خارج شما را از زمین شما باسحر خود. پس چه

تَأْمُرُونَ ۳۵ قَالُوا ارْجِعْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حِشْرِينَ ۳۶

میکنید امر * گفتند بکن معطلش و برادرش را و بفرست در شهرها حشر کنندگان را *

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۳۷ فَجَمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۳۸

تا بیارند برایت کل ساحران علیم را * پس جمع شدند ساحران بمیقات روز معلوم *

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٦﴾ لَعَلَّكُمْ تَتَّبِعُونَ السَّحَرَةَ

و گفت برای مردم آیا شما مجتمع هستید* تا شاید کنیم متابعت ساحران را

إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ

اگر باشند آنها غالب شوندگان* وقتی آمدند ساحران گفتند برای فرعون

أَيْنَ لَنَا أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

آیا ما را باشد اجری اگر باشیم ما غالب شوندگان* گفت بلی و می باشید

إِذَا لَيْسَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ تُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

آنگاه از مقربان * گفت برایشان موسی بیاندازید آنچه هستید انداختنی *

فَالْقَوَاجِبَ لَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ

پس انداختند ریسمان ها و عصا های خود را و گفتند بعزت فرعون بس ما هستیم

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

غالبان * باز انداخت موسی عصایش را پس آنگاه غورت کرد تزویر آنها را *

فَالْقَى السَّحْرَةَ سِجْدِينَ^{٤٦} قَالُوا امَّا بَرَبِ الْعَالَمِينَ^{٤٧} رَبِّ

بس افتيدند ساحران بسجده * گفتند ايمان آورديم برب العالمين * رب

مُوسَى وَهَارُونَ^{٤٨} قَالَ امْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اَذِنَ لَكُمْ اِنَّهٗ

موسى و هارون * گفت ايمان آورديد باو قبل آنكه دهم اذن بشما. يقيناً او

لَكِبِيرِكُمُ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{٤٩} لَاقِطَعَنَّ

كبير شماست كه تعليم داده بشما سحر را. پس زود ميرسد علم شما. ميكنم قطع

أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وُصِّلَتْكُمْ أَجْمَعِينَ^ج ﴿٤٩﴾

دستهای شما و پا های شما از جنب مخالف و میکنم صلیب شما را جمیعاً *

قَالُوا الْآخِزْنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ^ج ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا

گفتند نیست باکی، ما نزد رب خود برمیگردیم * ما داریم طمع که کند مغفرت ما را

رَبَّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ^{طع} ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

رب ما خطاهای ما را چون شدیم اول مؤمنان. * و وحی کردیم برای موسی

أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِيَّكُمْ فَتَبْعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْبُدَايِنِ

که برو بشب بانبندگانم، می شوید شما تعقیب * کرد ارسال فرعون در شهرها

حَشِيرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا

حشرکنندگان را * "یقیناً اینها اند گروه * و اینها اند برما

لِنَغَاطِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ

بس غیظ داران * و "یقیناً مائیم جمعیت حذرگرفته." * کردیم خارج آنها را از جنتها

وَعُيُونٍ^{لا} ۵۷ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ^{لا} ۵۸ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي

و چشمه ها * و گنج ها و مقام کریم * چنین ! و دادیم میراث آنها را به بنی

إِسْرَائِيلَ^ط ۵۹ فَاتَّبَعُوهُمْ مُمِرِّقِينَ^ج ۶۰ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ

اسرائیل. * کردند دنبال آنها را بوقت مشرق * وقتی دیدند بهم دو جمعیت گفت

أَصْحَابُ مُوسَى إِنْ تَلِدُوا ذُرِّيَةً فَإِنَّهَا كُفْرَةٌ كَمَا أَن كُنْتُمْ كُفْرًا ۶۱ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَوَّ

اصحاب موسی! یقیناً ما شدیم درک * گفت هرگز! یقیناً بامن است ربم

سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَخْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ط

میکند هدایتیم * پس کردیم وحی بموسی که بزنی با عصا خود بحر را.

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ

شد منفلق و بود هر فرقه آن مثل کوه عظیم * و کردیم نزدیک باز

الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ

دیگران را * و دادیم نجات موسی را و هر که با او بود جمعاً * باز

أَغْرَقْنَا الْأَخْرَيْنَ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

کردیم غرق دیگران را. * یقیناً در اینست نشانه. و نبودند اکثر آنها

مُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۗ وَإِنَّا عَلَيْهِمْ نَبَأٌ

مؤمنان * و یقیناً رب تو است همان عزیز رحیم * و بکن تلاوت به آنها خبر

إِبْرَاهِيمَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۖ قَالُوا نَعْبُدُ

ابراهیم را. * چون گفت به پدر و قوم خود بچه می کنید عبادت * گفتند می کنیم عبادت

أَصْنَامًا فَتَنَّا لَهَا عِيفِينَ^(۷۱) قَالَ هَلْ يَسْعُونَكُمْ إِيَّادُ

بصنم ها و در پرتو آن هستیم عاکفان^۱ * گفت آیا گوش میدهند بشما وقتی

تَدْعُونَ^(۷۲) أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ^(۷۳) قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

میکنید دعا * یا میرساند نفع بشما یا میکنند ضرر * گفتند بلکه یافتیم آبا خود را

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ^(۷۴) قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ^(۷۵) أَنْتُمْ وَ

همچنین میکردند * گفت آیا می بینید آنچه را میکنید شما عبادت * شما و

(۱) عاکف: انزواء پسند، گوشه گیر - برای عبادت و خدمت مذهبی، مجاور.

أَبَاؤَكُمْ الْأَقْدَامُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

آباء شما مقدم از شما * پس اینها اند دشمن من إلا رب العالمین *

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

آنکه خلق کرد مرا پس او میکند هدایتیم * و آنکه او دهد طعامم و کند سقایتیم *

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

و چون مریض شوم باز او دهد شفایم * و آنکه می میراند مرا باز دهد حیاتم *

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي

و آنکه دارم طمع که کند مغفرت بمن خطا های مرا یوم دین. * ربم هبه کن بمن

مُحْكَمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ^{۸۳} وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي

حکمی و ملحق کن مرا با صالحین * و بساز مرا ذکر زبان صدق در

الْآخِرِينَ^{۸۴} وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ^{۸۵} وَاعْفُرْ لِأَبِي

مردم بعدی * و بساز مرا از ورثه جنت نعیم * و کن مغفرت پدرم را

إِنَّهٗ كَانَ مِنَ الصَّالِيْنَ^{۸۶} وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ^{۸۷} يَوْمَ لَا

یقیناً او بود از گمراهان * و نکن شرمنده ام یوم که شوند بعث * یومیکه نکند

يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ^{۸۸} إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ^{۸۹} وَأَزْلَفَتْ

نفع مال و نه فرزندان * إلا آنکه آید به الله با قلب سلیم. * و شود نزدیک

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ^{۹۰} وَبُرِّزَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ^{۹۱} وَقِيلَ لَهُمْ آيْمًا

جنت برای متقین * و بروز کند جحیم بر اغوا شدگان * و گویند برایشان کجاست

كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ^{لا} ۹۲ مِنْ دُونِ اللَّهِ^ط هَلْ يَنْصَرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ^ط ۹۳

که میکردید عبادت * بجای الله. آیا میتوانند نصرت بشما یا میتوانند نصرت بخود.

فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ^{لا} ۹۴ وَجُنُودُ ابْلِيسَ^ط اجْمَعُونَ^ط ۹۵ قَالُوا

میشوند سرنگون آنجا آنها و گمراهان * و لشکر ابلیس جمعاً. * گویند

وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ^{لا} ۹۶ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ^{لا} ۹۷ إِذْ

وباشند آنجا بمخاصمه * "والله که بودیم در گمراهی مبین * چون

نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿٩٩﴾ فَبِأَلْنَا

کردیم یکسویه شمارا بر رب عالمیان * و نکرد گمراه مارا إلا مجرمان * پس نداریم

مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ

کدام شفاعتگری * و نه صديق مهربانی * پس اگر باشد بما کرة دیگری میشویم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

از جمله مؤمنان * یقیناً در اینست نشانه. و نبود اکثر آنها

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ

مؤمنین * و یقیناً رب تو اوست عزیز رحیم * تکذیب کرد قوم نوح

الرُّسُلِينَ ﴿۱۰۵﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۰۶﴾ إِنِّي لَكُمْ

مرسلین را * وقتی گفت برایشان برادر آنها نوح آیا ندارید تقوا * منم بشما

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۰۷﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۰۸﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

رسول امین * کنید تقوا الله را و بکنید اطاعت بمن * و نکنم سؤال بر آن کدام

أَجْرٌ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥

اجری. نیست اجر من الا بر رب العالمین *کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن *

قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿٢٠﴾ قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا

گفتند بیاوریم ایمان بتو و میکند متابعت ترا اراذل. *گفت و ندارم علم بر آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوُتَّشَعُرُونَ ﴿٢٢﴾ وَ

هست اعمال آنها * نیست حساب آنها الا بر رب من اگر شما دارید شعور * و

مَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ

نیستم من طرد کننده مؤمنین * نیستم من الا نذیر مبین. * گفتند اگر

لَمْ تَنْتَهِ يُونُسَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي

ندهی انتها یا نوح زود میشوی از رجم شوندگان. * گفت ربم اینک قومم

كَذَّبُونَ ﴿١١٧﴾ فَافْتَرَىٰ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَّعِيَ مِنْ

تکذیب کنند * بکن فیصله بین من و بین آنها فیصله و نجاتم ده و هر که بامن است از

الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۸ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ۱۱۹ ثُمَّ

مؤمنین * دادیم نجات اورا و هر که بود باو در کشتی مشحون^۱ * باز

أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۱۲۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۱۲۱ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

کردیم غرق بعداً باقی ماندگان را. * یقیناً درینست نشانه. و نیستند اکثر آنها

مُؤْمِنِينَ ۱۲۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۲ كَذَّبَتْ عَادُ

مؤمنین * و یقیناً رب تو اوست عزیز رحیم * تکذیب کردند عادیان

(۱) مشحون: پر، مملو، سنگین بار.

إِلْمُرْسَلِينَ^ح إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ^ح إِنْ لَكُمْ

مرسلین را * چون گفت برایشان برادر آنها هود آیا نمیکنید تقوا * منم بشما

رَسُولٍ أَمِينٍ^ح فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^ح وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

رسول امین * کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن * و نمیخواهم از شما بر آن کدام

أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ^ط أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ

اجری. نیست اجرم الا بر رب العالمین. * می کنید بنا بر هر بلندی

أَيُّهَا تَعْبَثُونَ^{لا} ۱۲۸ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ^ج ۱۲۹ وَإِذَا

علامه عبثی * و میکنید اتخاذ قصرها تا که شما کنید خلد * و چون

بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ^ج ۱۳۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^ج ۱۳۱ وَاتَّقُوا

میگیرید میگیرید چون جباران * کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن * و کنید تقوا

الَّذِي أَمَّاكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ^ج ۱۳۲ أَمَّاكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ^ج ۱۳۳ وَجَدْتِ

بآنکه امداد کرد بشما آنچه اندوختید از علم * امداد کرد بشما با رمه ها و فرزندان * و جنتها

وَعُيُونٍ^ج ۱۳۶ إِيَّائِي^ج أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ^ط ۱۳۵ قَالُوا سَوَاءٌ

وچشمه ها * من دارم خوف بر شما عذاب یوم عظیمی. * گفتند سوا است

عَلَيْنَا أَوْ عَظَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ^{لا} ۱۳۷ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ

بر ما اگر وعظ کنی یا نباشی از واعظین * نیست این الا خلق^۱

الْأُولَئِينَ^{لا} ۱۳۷ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ^ج ۱۳۸ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَنَّهُمْ^ط ۱۳۹ فِي

مردمان اولیه * ونه ما می شویم مبتلا بعذاب * کردند تکذیبش و کردیم هلاک آنها را. یقیناً در

(۱) خُلُقٌ: رویه، سلوک، رفتار، کردار.

ذَلِكَ آيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

اینست نشانه. و نیستند اکثر آنها مؤمنین * و یقیناً رب تو اوست عزیز

الرَّحِيمِ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ

رحیم * تکذیب کردند ثمود مرسلین را * چون گفت برای آنها برادر آنها صالح

الآتِئْتُونِ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَ

آیا ندارید تقوا * منم بشما رسول امین * کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن * و

مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

نکنم سؤال از شما برآن کدام اجرى. نیست اجر من إلا بر رب العالمین *

اتَّزَكَّوْنَ فِي مَا هُمْ عَنْهَا مُنِيبِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۗ وَزُرُوعٍ

آیا مانند متروک در همین جاها به امن * در جنتها و چشمه ها * و مزارع

وَأَنْخُلُ فِيهَا مِنْ أَسْنَنِ ۖ وَأَنْخُلُ فِيهَا تَخْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فُرُشَاتٍ ﴿١٤٧﴾

ونخلستانی باشاخ های پر بار * و میتراشید از کوها خانه ها ماهرانه *

(۱) معبد های سخروی مصر، اردن و هند که در کوها حفر شده نشانه صنعت سنگ تراشی و علم نجوم شناسی آن دورانهاست.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^ج (۱۵۱) وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرْفِينِ^ل (۱۵۱) الَّذِينَ

کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن * و نکنید اطاعت امر اسراف گران را * آنانکه

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ^ج (۱۵۲) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ

میکنند فساد در زمین و نمیشوند اصلاح * میگویند یقیناً توئی از

الْمُسَكِّرِينَ^ج (۱۵۳) مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ

سحر شدگان * نیستی الا بشری مثل ما. پس بیار نشانه اگر هستی از

الصُّدِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شُرْبٌ وَلَكُمْ شُرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

صادقان * گفت همین شترماده راست شربی و بشماست شربی روز معلوم *

وَلَا تَسُوهُنَّ بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا

ونکنید مس باو آزاری تا کند اخذ شمارا عذاب یوم عظیم * مگر پی کردند اورا

فَأَصْبَحُوا نِدْمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط

پس صبح آن نادم شدند * کرد اخذ آنها را عذاب. یقیناً در اینست نشانه. و

مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥٩﴾ كَذَّبَتْ

نیستند اکثر آنها * مؤمنین * و یقیناً رب تو اوست عزیز رحیم * تکذیب کردند

قَوْمِ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

قوم لوط مرسلین را * چون گفت برای آنها برادر آنها لوط آیا ندارید تقوا *

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

منم بشما رسول امین * کنید تقوا به الله و کنید اطاعت بمن * ونکنم سؤال از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ

بر آن کدام اجری. نیست اجرم إلا بر رب العالمین. * آیا میآئید برذکور

مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

از جمله عالمیان * و میگذارید آنچه خلق کرد بشما رب شما از ازواج شما. نه! شمائید

قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمَّا تَنَّبَهُ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

قوم سرکش * گفتند اگر ندهی انتها یالوط خواهی بود از اخراج شدگان *

قَالَ إِنِّي لِعِبَادِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ^ط رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ^{١٦٩}

گفت منم بعمل شما از تقبیح کنندگان. * ربم بده نجاتم و اهل مرا از آنچه میکنند عمل *

فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ^ل إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ^ج ثُمَّ دَرَسْنَا

دادیم نجاتش و اهل او را جمیعاً * إلا عجزه خاك برسر * باز تباه کردیم

الْآخِرِينَ ^ج وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ^{١٧٣}

دیگران را * و باریدیم بر آنها بارانی. بس بدبود باران به اخطار شدگان *

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ^{١٧٤} وَإِنَّ رَبَّكَ

یقیناً در اینست نشانه. و نیستند اکثر آنها مؤمنین * و یقیناً رب تو

لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^ع كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ^ص إِذْ قَالَ

اوست عزیز رحیم * تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلین را * چون گفت

لَهُمْ شُعَيْبٌ أَتَتْهُنَّ^ج إِتَيْنَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^ل فَاتَّقُوا اللَّهَ

برایشان شعیب آیا ندارید تقوا * منم بشما رسول امین * کنید تقوا به الله

وَاطِيعُونَ ﴿٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ إِلَّا عَلَىٰ

وکنید اطاعت بمن * و نکنم سؤال از شما بر آن کدام اجری. نیست اجرم الا بر

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿٨١﴾ وَزِنُوا

رب العالمین. * کنید وفا پیمانہ را و نباشید از خسارہ دهندگان * وزن کنید

بِالْقِسْطِ أَسْأَلُ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا

با ترازوی مستقیم * و نکند ضایع بمردم اشیای آنهارا و نکند فساد

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ^ج وَأَتَقُوا الذِّمَىٰ^ج خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ^ط

در زمین چون فسادگران * و تقوا کنید برآنکه خلق کرد شمارا و نسل های اول را.*

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَكَّرِينَ^{لا} وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ

گفتند یقیناً توئی از سحرشدگان * و نیستی الا بشری مثل ما و یقیناً

نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ^ج فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ

کنیم گمان ترا از جمله کاذبین * پس سقوط ده برما پارچه از آسمان اگر

كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَّ اعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوْهُ

هستی از صادقین. * گفت ربم دارد علم بر آنچه میکنید عمل* کردند تکذیبش

فَاَخَذْنَاهُمْ عَذَابَ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٨٩﴾

و کرد اخذ آنها را عذاب روز سایه گیر. ^۱ یقیناً آن بود عذاب یوم عظیم *

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

یقیناً در اینست نشانه. و نیستند اکثر آنها مؤمنین * و یقیناً رب تو

(۱) تصادم سنگهای آسمانی بزرگ، غبار و سایه تباہ کننده بدور کره زمین پهن میکند.

لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^ع وَإِنَّ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ^ط نَزَلَ بِهِ

اوست عزیز رحیم * و یقیناً اینست نازل شده رب العالمین. * نازل شد با آن

الرُّوحِ الْأَمِينِ^ل عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ^{لا} بِلِسَانٍ

روح الامین * بر قلب تو تاباشی از مندرین^ا * بلسان

عَرَبِيٍّ مُبِينٍ^ط وَإِنَّكَ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ^{لا} أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ

عربی مبین. * و یقیناً اینست در زبور مردم اولیه * آیا نباشد برایشان نشانه

(۱) نذیر: اخطار دهنده. مندرین: اخطاردهندگان.

أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ

همینکه دارند علم بر آن علماء بنی اسرائیل. * و اگر میکردیم نازل آنرا بر بعضی از

الْأَعْمَجِينَ ۖ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۖ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ

مردم عجم * و قرائت میکرد آنرا برایشان، نمیبودند بر آن مؤمنین. * چنین گذر دادیمش

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۖ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۗ

در قلوب مجرمین. * نمی آورند ایمان بر آن حتی ببینند عذاب الیم را *

فِيَاتِهِمْ بُغْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٤٣﴾ ط

می آید بر آنها ناگهان و باشند بی شعور * باز گویند آیا هست بما مهلتی. *

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ

آیا بر عذاب ما میکنند عجله * آیا می بینی اگر امتعه دهیم آنها را سال ها * باز بیاید

مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٦﴾ مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٤٧﴾ ط

آنچه بودند وعده شده * نکند مفاد برایشان آنچه بود آنها را متاع. * و نکردیم هلاک

مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ^ق ذِكْرَى^ق وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ^ك وَمَا

کدام قریه را الا برايشان بود منذرانی * ذکر است. و نیستیم ظلم کننده * و نه

تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ^ج وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ^ط إِهْمُومٌ

شده نازل بواسطه شياطين * و نباشد لياقت آنها را و نه دارند استطاعت^۱ اينها اند

عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ^ط فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ

از سمع آن معزول. * پس نكن دعا با الله، الله ديگرى تا شوى

(۱) استطاعت: توانائی، قدرت

مِنَ الْمُعَذِّبِينَ^ج وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ^{لا} وَاخْفِضْ

از عذاب شده گان * و بده اخطار عشیره خود را که قریب اند * و بکن پائین

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^ج فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ

بالت را بر آنکه کند متابعت ترا از مؤمنین * باز اگر نافرمانی کردند از تو بگو

إِنِّي بِرِئِي مِمَّا تَعْمَلُونَ^ج وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ^{لا} الَّذِي

منم مبرا از آنچه شما میکنید عمل * و بکن توکل بر عزیز رحیم * ذاتیکه

(۱) عشیره: قبیله

يُرَاكَ حِينَ تَقُومُ^{لا ۲۱۸} وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ^{۲۱۹} إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{۲۲۰}

میبیند ترا حین کنی اقامه * و گردش ترا بین ساجدین * یقیناً اوست سمیع العلیم *

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ^{ط ۲۲۱} تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ

آیا دهم خبر بشما بر که شود نازل شیاطین. * میشوند نازل بر کل دروغگوی

أَثِيمٍ^{لا ۲۲۲} يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ^{ط ۲۲۳} وَالشُّعْرَاءُ يُتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ^{ط ۲۲۴}

گنهکار * میکند سمع و اکثر آنها اند کاذبان. * و شعرا را میکنند متابعت اغواشدگان *

الْمَرَاتِ فِي كُلِّ وَادِيٍّ يَمُونٌ^{۲۲۵} وَأَنْهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ^{۲۲۶}

نمی بینی آنها را در کل وادی ها هستند سرگردان* و اینها میگویند آنچه نمی کنند *

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ

إلا کسان با ایمان و اعمال صالح که ذکر کنند الله را بکثرت و دهند نصرت از

بَعْدَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ^{۲۲۷}

بعد آنکه مظلوم شدند. و زود میفهمند کسان ظالم بکدام برگشت میگردند منقلب *